

На основу члана 175. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Србије бр.18/2016 и 95/18), члана 46 став 1. тачка 5. Закона о локалној самоуправи (Службени гласник РС бр. 129/07 и 83/2014), члана 6. става 1 тачка 5 и члана 61. Пословника Градског већа града Врања („Сл. гласник града Врања, број: 20/2016), члана 29. Став 1 Закона о управним споровима (Службени гласник РС бр.111/2009) Градско веће града Врања, у предмету по жалби Петровић Вукашина, власника ПР „КРИСТАБЕЛ“, Врање, изјанљеној на Решење Одељења за инспекцијске послове – Комуналне инспекције број 355-476//18-13, на седници одржаној 05.12.2019 године, донело је:

Р е ш е њ е

Ставља се ван снаге Решење Градског већа града Врања број: 06-146/2/2019-04 од 08.08.2019. године и **поништава** Решење Одељења за инспекцијске послове – Комуналне инспекције број 355-476/18-13, од 17.12.2018. године, и стављају ван снаге све правне радње које је произвело ово решење..

О б р а з л о ж е њ е

Одељење за инспекцијске послове – Комунална инспекција донело је Решење број 355-476/2018-13 којим је наложено Петровић Вукашину, власнику ПР „КРИСТАБЕЛ“, Врање, матични број 50064956, ПИБ 100548753, власнику мањег монтажног објекта у улици КС Првовенчаног бб, са станом у лици Гуштери бр.10 Врњска Бања да у року од 3(три) дана уклони мањи монтажни објекат са јавне површине у улици КС Првовенчаног бб., са КП бр7305 КО Врање град 1.

На донето Решење жалбу је благовремено изјавио Петровић Вукашин, из Врањске Бање, улица Гуштери 10, власник ПР „КРИСТАБЕЛЛ“ Врање, те је Градско веће на седници одржаној дана 08.08.2019. године донело Решење број 06-146/2/2019-04 којим се ова жалба одбија као неоснована.

Незадовољан оваквим решењем Петровић Вукашин, из Врањске Бање, улица Гуштери 10, власник ПР „КРИСТАБЕЛЛ“ Врање покренуо је управни спор пред Управним судом, који предмет је заведен под бројем II-1 У14741/19. Уз тужбу тужилац је поднео доказе које Градско веће као другостепени орган није имао у виду приликом решавања ове управне ствари, а који битно утичу на основаност жалбених навода и то: уговор о закупу бр. 352 од 06.04. 1995 који је закључен са Скупштином општине Врање, што је довољан и потребан услов у погледу основа за постављање монтажног објекта, док фактуре које је достављао Град продужавају основ коришћења. Уговор о закупу бр-261/1997, 259/1997, 328/2001, 827/2003, 434/2002, 842/2006 и 1128/2007 и фактуре о закупу бр.6085/2018, 6173/2019, 6238/2019,6298/2019,6365/2019,6428/2019 и 6494/2019. године.

На основу тужбених навода у предмету II-1 У14741/19, закључује се да су исти основани, те да се не може прихватити став Одељења за инспекцијске послове да власник не поседује одобрење за постављање монтажног објекта, јер је Петровић Вукашин, из Врањске Бање, улица Гуштери 10, власник ПР „КРИСТАБЕЛЛ“ Врање закључио уговор о закупу са Скупштином општине Врање, затим продужавао дејство тог уговора и уредно измиривао обавезе настале по уговору. Након истека последњег уговора, исти није

продужен, али је он и даље задржао локацију и редовно измиривао обавезе по основу закупа локације, фактички уговор је обострано испуњаван.

Одредбама члана 595 Закона о облигационим односима у ставу 1 дефинисано је да уговор о закупу закључен за одређено време престаје самим протеком времена за које је закључен. У члану 596 дефинисано је прећутно обнављање закупа, па је овим чланом прописано да кад по протеку времена за које је уговор о закупу био закључен, купац продужи да употребљава ствар, а куподавац се томе не противи сматра се да је закључен уговор о закупу неодређеног трајања, под истим условима као и претходни.

Имајући у виду одредбе Закона о облигационим односима, као и чињеницу да је Петровић Вукашин на основу уговора о закупу, добио одобрење за коришћење предметне локације, те да је након истека последњег уговора, он наставио да користи предметну локацију, а град Врање се томе није противио, већ је наставио са испостављањем фактура, сматра се да је закључен нови уговор на неодређено време. У прилог томе иду и фактуре за заузеће јавне површине које је Град испоручивао овом правном лицу, а он их редовно измиривао.

Одредбама члана 175 Закона о општем управном поступку предвиђено је да орган против чијег решења је покренут управни спор, може до окончања управног спора, ако уважава све захтеве тужбе, поништити или изменити своје решење из разлога због којих би суд могао поништити то решење, ако се тиме не вређа право странке у управном поступку или трећег лица.

Одредбама члана 29 Закона о управним споровима дефинисано је да тужени у току поступка може донети други акт којим мења или поништава акт против кога је покренут управни спор, и да је у обавези да о томе обавести тужиоца и суд.

Обзиром да су се у току судског поступка појавиле чињенице које битно утичу на чињенично стање, те да су исте биле познате у току другостепеног поступка овај орган би другачије одлучио у овој управној ствари, стекли су се услови да Градско веће уважи захтев тужбе и донесе решење којим поништава решење првостепеног органа и ставља ван снаге своје.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Ово решење је коначно и против њега се не може изјавити жалба, већ се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема решења.

ГРАДСКО ВЕЋЕ ГРАДА ВРАЊА
Број. 06- 224 /2019-04, дана: 05.12.2019. године

ПРЕДСЕДНИК
ГРАДСКОГ ВЕЋА
др Слободан Миленковић

На основу члана 167, 170. став 1, тачка 2 Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Србије бр.18/2016), члана 46 став 1. тачка 5. Закона о локалној самоуправи (Службени гласник РС бр. 129/07 и 83/2014), члана 6. става 1 тачка 5 и члана 61. Пословника Градског већа града Враћа („Сл. гласник града Враћа, број: 20/2016), Градско веће града Враћа, у предмету по жалби Митић Весне, власнице ПТР „Стефи“, Враће, улица Генерала Белимарковића бб изјанљеној на Решење Одељења за инспекцијске послове – Комуналне инспекције број 355-475//18-13, на седници одржаној 05.12.2019 . године, донело је:

Р е ш е њ е

Ставља се ван снаге Решење Градског већа града Враћа број: 06-146/8/2019-04 од 08.08.2019. године и **поништава** Решење Одељења за инспекцијске послове – Комуналне инспекције број 355-475/18-13, од 17.12.2018. године, и стављају ван снаге све правне радње које је произвело ово решење.

О б р а з л о ж е њ е

Одељење за инспекцијске послове – Комунална инспекција донело је Решење број 355-475/2018-13 којим је наложено Митић Весни, ПТР „Стефи“, Враће, власнику мањег монтажног објекта у улици Генерала Белимарковића бб, да у року од 3(три) дана уклони мањи монтажни објекат са јавне површине у улици Генерала Белимарковића бб, са КП бр7305 КО Враће град 1.

На донето Решење жалбу је благовремено изјавила Митић Весна, власница ПТР „Стефи“, у којој истиче да је решење незаконито, конфузно, да она није власница монтажног објекта, већ да исти држи по оснвоу закупа са Неша комерц доо и њему плаћа закупнину.

На основу тужбених навода у предмету П-1 У14290/19, закључује се да су исти основани, те да се не може прихватити став Одељења за инспекцијске послове да је власник монтажног објекта Митић Весна, ПТР Стефи Враће, јер се на основу уговора о заједничкој сарадњи и коришћењу просторарија може утврдити да је дана 15.01.2008. године између Младеновћ Небојше, власника фирме „НЕСА КОМЕРЦ“ д.о.о. и Митић Весне власнице ПТР Стефи закључен уговор, којим „Неша комерц“ д.о.о. уступа на коришћење пословни простор-локал у улици Генерала Белимарковића бб. Овом уговору претходио је уговор о закупу број 931 који је закључило Јавно предузеће „Дирекција за развој и изградњу општинне Враће“ и Небојша Младеновић, а предмет уговора је предметна локација.

Обзиром да је „Неша комерц“ д.о.о. уговором уступио ПТР Стефи комерц на коришћење монтажни објекат, а Град Враће је у континуитету наплаћивао закупнину испостављањем фактуре правном лицу „Неша комерц“ доо, и нико није оспорио правну важност уговора о подзакупу, то је фактички уговор био испуњен у потпуности.

Како је успостављен облигациони однос постављања и коришћења монтажног објекта између Града и „Неша комерц“ д.о.о., то није могло бити наложено уклањање објекта ПТР Стефи, јер у конкретном случају то је треће лице које није у правном односу са Градом.

Одредбма члана 175 Закона о општем управном поступку предвиђено је да орган против чијег решења је покренут управни спор, може до окончања управног спора, ако ужавава све захтеве тужбе, поништити или изменити своје решење из разлога због којих

би суд могао поништити то решење, ако се тиме не вређа право странке у управном поступку или трећег лица.

Одредбама члана 29 Закона о управним споровима дефинисано је да тужени у току поступка може донети други акт којим мења или поништава акт против кога је покренут управни спор, и да је у обавези да о томе обавести тужиоца и суд.

Обзиром да су се у току судског поступка појавиле чињенице које битно утичу на чињенично стање, те да су исте биле познате у току другостепеног поступка овај орган би другачије одлучио у овој управној ствари, стекли су се услови да Градско веће уважи захтев тужиоца и донесе решење којим поништава решење првостепеног органа и ставља ван снаге своје.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Ово решење је коначно и против њега се не може изјавити жалба, већ се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема решења.

ГРАДСКО ВЕЋЕ ГРАДА ВРАЊА

Број. 06- 224 /1/2019-04, дана: 05.12.2019. године

**ПРЕДСЕДНИК
ГРАДСКОГ ВЕЋА
др Слободан Миленковић**